

i ginie 29 października 1941 roku w walce o zwycięstwo nad faszystowskim najeźdźcą. Afinogenow potrafił w prawdziwy, głęboko psychologiczny sposób malować na scenie sylwetki radzieckich ludzi w ich twardym, ofiarnym i radosnym trudzie na drodze od socjalizmu do komunizmu. Sztuki jego przyczyniły się do wspnianego rozwoju radzieckiej literatury dramatycznej.

Liryczną komedię „Maszeńka”, znaną także pod tytułem „Młodość zwycięża” napisał Afinogenow w roku 1940, dając w niej pełen subtelny obraz młodej dziewczyny, uczennicy, przyszłej przedstawicielki pełnowartościowej, świadomej swych zadań i celów radzieckiej inteligencji pracującej. Polska prapremiera „Maszeńki” odbyła się w roku 1950 w Warszawie w „Teatrze Nowym”, gdzie grano ją z niesłabnącym powodzeniem przez pięć miesięcy z rzędu. Następnie zdobyła sobie „Maszeńka” publiczność Krakowa i Poznania, a obecnie ustala się ona w repertuarze całego szeregu scen polskich.

82

PAŃSTWOWY TEATR DOLNOŚLĄSKI
W JELENIEJ GÓRZE

D y r e k t o r :
BILICZAK ANTONI

Kierownik artystyczny:
ŁOZIŃSKA ZUZANNA

A. N. AFINOGENOW

Młodość zwycięża

Sztuka w 3-ach aktach, w 7 odsłonach

Tłumaczenie Xymeny Lewickiej

ARCHIWUM

Państwowego Teatru

w Jeleniej Górze

Nr: 82

Osoby:

Okajemow Bazyli Iwanowicz	— <i>Bogusławski Marian</i>
Masza — jego wnuczka	{ — <i>Piasecka Maria</i> — <i>Horecka Eugenia</i>
Tumanski Paweł Pawłowicz	— <i>Posiadłowski Stanisław</i>
Wiktor — jego syn	— <i>Gamski Marian</i>
Nina Aleksandrowna	— <i>Ojdanowska Tamara</i>
Leonid Borysowicz	— <i>Rybarczyk Stefan</i>
Motia	— <i>Rutkowska Iza</i>
Wiera Michajłowna	— <i>Ziółkowska Emilia</i>
Lila	— <i>Janczewska Jadwiga</i>
Wania	— <i>Molski Tadeusz</i>
Hala	{ — <i>Horecka Eugenia</i> — <i>Piasecka Maria</i>

Rzecz dzieje się współcześnie.

Reżyseria: *Bogusławski Marian*

Dekoracje: *Rajkowski Tadeusz*

Początek punktualnie o godz. 19.30

Koniec przedstawienia o godz. 22-ej

ALEKSANDER AFINOGENOW

urodził się w roku 1904 w Skopinie. Po ukończeniu fakultetu prasowego na Uniwersytecie Moskiewskim, już w 1926 roku debiutował Afinogenow na scenie Pierwszego Moskiewskiego Teatru Kultury Proletariackiej, inscenizując jedną z powieści Jacka Londona. Afinogenow zajmował przez przeciąg kilku lat stanowisko kierownika tegoż teatru i zasilając repertuar własnej sceny, napisał parę oryginalnych sztuk („Na przełomie”, „Malinowe konfitury”). W pierwszych swych utworach scenicznych przejawiał Afinogenow pewną skłonność do schematyzmu i łatwych uproszczeń. Dopiero w sztuce „Dziwak”, napisanej w roku 1928, Afinogenow po raz pierwszy opracował temat o wyraźnej tendencji politycznej i stworzył postacie pełne głębokiej prawdy psychologicznej. Zadaniem sztuki było zmobilizowanie szerokich warstw inteligencji do pełnego włączenia się w nurt socjalistycznego budownictwa. Dużym rozgłosem cieszyła się sztuka Afinogenowa „Strach”, której, prapremiera odbyła się na scenie teatru „Mchät”. Tematem sztuki jest walka ludzi radzieckich na froncie nauki dla dobra całej ludzkości. W roku 1936 jedną ze swych sztuk poświęca Afinogenow wypadkom w Hiszpanii. Afinogenow przedstawia wspaniałe obrazy bohaterstwa ludu hiszpańskiego w obronie swej wolności i niezależności, demaskując równocześnie intrygi imperialistycznej reakcji i piętnując barbarzyństwo faszystów. Od pierwszych dni Wielkiej Wojny Ojczyźnianej pracuje Afinogenow na jednej z bojowych placówek kulturalnych